

Arrest

nr. 347 382 van 28 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ACEVEDO VAHOS
De Stassartstraat 117/2
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 oktober 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. ACEVEDO VAHOS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2025.

In haar nota “Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 21 oktober 2025 werpt verwerende partij op dat het beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

2. Na onderzoek van de stukken in het dossier komt het beroep inderdaad laattijdig en dus niet-ontvankelijk voor.

2.1. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing correct en rechtsgeldig is gebeurd, bij aangetekende zending naar de door verzoekende partij gekozen woonplaats (artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet), zijnde Albertlaan 60, 1190 Vorst ('verklaring betreffende de woonstkeuze' van 19 mei 2025). Verzoekende partij betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

De kennisgeving gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoekende partij.

Opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op rechtsgeldige wijze geschiedt, volstaat het dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende heeft overhandigd, in de brievenbus een bericht heeft nagelaten, waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (RvS 20 januari 2009, nr. 189 661; RvS 3 december 2009, nr. 198.499).

2.2. Beroepstermijn

Artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt de termijnen waarbinnen de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingediend na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het beroep van verzoekende partij is gericht tegen de beslissing "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" van het CGVS van 21 augustus 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing 30 dagen.

Die termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.3. Laattijdigheid beroep

Aanvang (+ berekening) beroepstermijn

De beroepstermijn begint in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, "tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst" (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

De(ze) in artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet ontworpen regeling, in geval van kennisgeving bij aangetekende brief zoals in casu of gewone brief, inspireert zich voor de bepaling van het aanvangspunt van de beroepstermijn op artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek.

De memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de wet van 29 december 2010 'houdende diverse bepalingen', waarmee artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet wordt aangevuld met paragraaf 2, luidt dienaangaande: "Deze analoge toepassing houdt in dat, behoudens tegenbewijs, — waarbij het ogenblik waarop de bestemming, die afwezig was op het ogenblik dat de zending hem voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophaalt op het postkantoor niet relevant is (RvV 20 januari 2009, nr. 21612; RvV 25 februari 2009, nr. 23669) — de termijn loopt vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. In dit geval is die derde werkdag tevens de eerste dag van de beroepstermijn die de kennisgeving doet lopen (P. VANLERSBERGHE, "Het vertrekpunt van de termijn in geval van kennisgeving" noot onder Cass. 30 januari 2009, RABG 2009, 1167-1168)."

De beroepstermijn gaat derhalve dus steeds in op de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegenbewijs levert dat de aangetekende zending hem/haar niet werd aangeboden binnen die termijn van die drie werkdagen volgend op de afgifte ervan ter post. Dergelijk tegenbewijs ligt hier niet voor.

In casu:

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met bestreden beslissing op maandag 25 augustus 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet was donderdag 28 augustus 2025 (geen wettelijke feestdag) dus de eerste dag van de beroepstermijn.

Gelet op de beroepstermijn van dertig dagen was vrijdag 26 september 2025 de vervaldag/laatste dag van de beroepstermijn.

Verzoekende partij had dus tot en met vrijdag 26 september 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 27 september 2025, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

3. Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster wenst de redenen waarom zij haar beroep pas heeft kunnen indienen op 27 september 2025 toe te lichten en beroept zich in deze op een vorm van overmacht. Op 25 september 2025 heeft zij haar huidige advocaat voor het eerst geraadpleegd, waarna haar voormalige advocaat er op 26 september 2025 mee akkoord is gegaan om haar dossier over te dragen en haar huidige advocaat het verzoekschrift daags nadien, op 27 september 2025, heeft kunnen opstellen en indienen. Verzoekster zelf heeft zeer diligent gehandeld, en omwille van de uiteengezette gang van zaken was haar huidige advocaat niet in de mogelijkheid om het verzoekschrift al eerder in te dienen. Zij meent ook dat haar toegang tot de rechter en recht op bijstand door een advocaat op een onevenredige wijze zouden worden geschonden indien de Raad zou vasthouden aan voormelde beschikking.”

5. Het betoog van verzoeksters advocaat ter zitting doet geen afbreuk aan de vaststellingen die terug te vinden zijn in de beschikking van 13 januari 2026.

5.1. Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoonst dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De loutere overdracht van een dossier tussen advocaten waarvan sprake ter zitting, voldoet niet aan deze criteria. Het staat verzoekster vrij om van advocaat te veranderen, maar er moet hierbij op worden toegezien dat de beroepstermijn wordt gerespecteerd. De beroepstermijn tegen de bestreden beslissing bedraagt te dezen 30 dagen, zoals ook wordt vermeld in de akte van kennisgeving. Zoals in de beschikking geduid, was de laatste dag om beroep in te dienen vrijdag 26 september 2025. Verzoekster heeft, door daags voor het einde van de beroepstermijn haar huidige advocaat voor het eerst te contacteren, allerminst diligent gehandeld. Van een professioneel handelend advocaat mag voorts worden verwacht dat hij, bij overname van een dossier, zich onverwijd op de hoogte stelt van de lopende beroepstermijn en hiertoe de nodige stappen stelt. Het feit dat de overdracht van het dossier mogelijk enige vertraging heeft veroorzaakt, volstaat op zich niet om te besluiten tot overmacht. Dergelijke vertraging is voorzienbaar en vermijdbaar, en kan derhalve niet worden aangemerkt als een onoverkomelijke hindernis. In het verzoekschrift maakt de advocaat hiervan ook nergens enige melding.

Er wordt geen overmacht aangetoond.

5.2. Waar verzoekster het belang van toegang tot de rechter benadrukt, wijst de Raad erop dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, zoals onder meer vervat in artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten, worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwending uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Nationale overheden mogen volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een tijdslimiet hanteren voor het instellen van een beroep om hun werklast ordentelijk te kunnen beheren.

Verzoekster toont niet aan dat de Belgische wetgeving ter zake strijdig zou zijn met de vereiste van een daadwerkelijk rechtsmiddel, te meer nu jurisprudentieel wordt erkend dat wettelijke beroepstermijnen kunnen worden verlengd in situaties waar overmacht wordt aangetoond. Hoger is gebleken dat verzoekster niet aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Zij toont niet aan dat er haar in casu geen daadwerkelijk rechtsmiddel ter beschikking stond in de zin van artikel 13 van het EVRM.

5.3. Gelet op het voorgaande, brengt verzoekster geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter,

E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

M. MAES TORRES LOREDO